

Cal Gomís

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Raval del Prat. Carrer dels Caputxins, 2
Emplaçament
Alçada: Raval del Prat, al costat de la carretera C-59.
880

Coordenades:

Latitud: 41.85813
Longitud: 2.11187
UTM Est (X): 426284
UTM Nord (Y): 4634406

Classificació

Número de fitxa 08079 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns elements estructurals i ornamentals de l'edifici són susceptibles de requerir algunes actuacions de condicionament o rehabilitació.

Protecció Inexistent
Observacions protecció: Cataleg de masies i cases rurals, núm. 7

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000201600DG23D0001DK
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Cal Gomís és una casa entre mitgeres que forma part del grup d'edificacions que conformen el Raval del Prat. El conjunt de cases està situat al sud del nucli urbà de l'Estany, en uns terrenys plans, al costat de la carretera C-59. La casa està formada per un volum construït en pedra de planta baixa i pis amb una superfície construïda de 142 m².

La seva planta és rectangular amb la façana principal orientada al sud-est. La coberta és de teula àrab de dos aiguavessos amb el carener paral·lel a la façana principal. L'acabat exterior és de restes de l'arrebossat original. A la façana principal hi ha tres obertures, dues a la planta baixa d'arc de llinda de pedra i una a la primera planta, també d'arc de llinda de pedra. L'obertura principal té gravada en baix relleu a la llinda la inscripció "VALENTI CHODINA RENOVAT 1797". Part de la llinda està exfoliada i s'ha perdut part de la inscripció. A la façana nord-oest hi ha tres obertures, una finestra, una porta a la planta baixa i una finestra a la primera planta, totes d'arc de llinda de pedra.

Observacions:

Carrer situat al veïnat del Prat i format per Cal Cases, Cal Gomís, Ca la Pubilla, Cal Isidro i Cal Petó. Es tracta d'un petit carreró sense sortida, orientat E-O, format per diverses cases entre mitgeres construïdes amb murs de paredat, de planta baixa i un pis, amb teulada a doble vessant i carener paral·lel a la façana principal. Originàriament les façanes comptaven amb revestiments de morter de calç, actualment desapareguts.

Les façanes principals estan encarades a migdia i consten de set portalades emmarcades amb muntants i llindes de pedra. Excepte en el cas de dues portalades "que tenen la llinda formada per un sol bloc de pedra però en forma d'arc rebaixat", la resta són de llinda plana.

Les finestres són de llinda plana, emmarcades amb pedra tallada, força simples, tot i que algunes presenten boniques motllures. Els ampits són simples.

Història

El que avui són cinc cases, antigament havien estat set. L'estructura actual és del s. XVIII, però respon a una transformació d'unes construccions anteriors.

Es conserven deus llindes datades: una de 1740 amb una creu i l'altra de 1797 on es llegeix "renovat". Al s. XIX i principis del s. XX, alguns d'aquests habitatges han sofert obertures als darreres. Recentment s'han anat unificant les cases, obrint portals a les parets de tàpia a fi de guanyar espai.

Segons J. Codina, aquestes cases havien estat hostalatge que el monestir mantenia per allotjar els pelegrins. Més tard, els caputxins de Manresa, quan feien el recapte del terme, hi dipositaven llurs col·lectes. Més aviat semblaria que fossin les dependències dels servidors del monestir.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.

CODINA, Joan (1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resumen en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsímil)

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

